

Dijkdichters

Waterwerken

Voorgedragen bij
de concerten van
Kamerkoor Lelystad

November 2016

Gedichten

Inhoudsopgave

Water (<i>Anne Graalman</i>)	2
Evangelie van het water (<i>Juul Baars</i>)	3
Water Music 2.0 (<i>Erik Kramer</i>)	5
Sprankelend (<i>Erik Kramer</i>)	5
Bataviawerf (<i>Esam Alwasete</i>)	6
Aanzuigende werking (<i>Floor Koedam</i>)	7
Vanuit een plastic stoeltje bekeken (<i>Gerard Beense</i>) .	8
Rivierliedje (<i>Igna Geveke</i>)	10
Zee van inspiratie (<i>Marijke Kienhuis</i>)	11
Winterkunst (<i>Rolf Captijn</i>)	12

Water

Water slingert in een stroom
welt langzaam aan tot meer
waar schuim bruist en vlokken verwaaien

Water neemt je met zich mee
laat je drijven of ondergaan
verkleumt je, verkleurt je, rimpelt je

Water beweegt in een golvend ritme
waar handen houvast zoeken en
klauwend reiken, naar vloeibaar grijpen

Water omringt, laat zich niet vasthouden
vloeit leven deinend naar het einde
met tranen die oplossen tussen eb en vloed

© *Anne Graalman, april 2016*

Evangelie van het water

In den beginne was de bron
en de bron sprak het woord
laat er water zijn...
en er was water
zoals het staat geschreven

En het water verenigde zich
vervulde zich met regen
vormde een stroom
sleet oevers uit en beddingen
vloeide in de voorspelde richting
En het water gaf leven
in ontelbare vormen
en ontelbare kleuren
zichtbaar en onzichtbaar
zoals het was bedoeld
En het water werd de weg
alsmaar lager, alsmaar dieper
krachtig kolkend
vallend van grote hoogten
tot zij glad en begaanbaar was
En de mens volgde de weg
liet zich glijden
naar ongekende verten
over het water tot voorbij
het einde van de horizon

En rustend in de zee
vroeg het water
aan zon en wind
voer mij terug
naar mijn oorsprong
in een eeuwigdurende
cyclus

het zij zo...

© *Juul Baars, 2016*

Water Music 2.0

Water verwatert
zand verzandt tot
schurend ongemak.
Opmaat voor een symfonie
waarin de natuur dirigeert.

© *Erik Kramer, 2016*

Sprankelend

Klanken stromen
als water ons oor in
druppelsgewijs ontleden
we de melodie en worden
in extase ondergedompeld.

© *Erik Kramer, 2016*

Bataviawerf

Tussen hemel en horizon
Verankering van onze geschiedenis
Het VOC-schip de Batavia
Met de geur van teer en touw
En dappere mensen aan boord

Bij de stille haven
Trotse hoge vlaggen
In het ruim de geur van kruiden
Stemmen van dappere mannen

Je kunt nog de echo horen
De kapitein wil varen
Alle hens aan dek... alle hens aan dek
Mannen die zee en wind
Stormen en duisternis trotseren

Bataviawerf, onze Batavia
Om de geschiedenis te omhelzen

© *Esam Alwasete, 2013*

Aanzuigende werking

Wie kent het ware wezen van de waterwolf? –
Hij wielt en wentelt zich rondom in warrelwolken
van watermassa's die als neren kolken,
waarin hij velen in zijn draai en drang bedolf.

Wie kent het ware wezen van de waterwolf? –
Hij lokt en klokt en slokt wie in verwarring waren
en in de diepten van zijn kolken starend
zich overgaven aan een laatste wanhoopsgolf.

Zij boden weerstand aan zijn lispellistig lonken,
maar tevergeefs... zij zonken... zonken...

© *Floor Koedam, 2016*

Vanuit een plastic stoeltje bekeken

Daar zit ik,
in het water geplaatst
plastic stoeltje,
koel aan de kont
die in de stroom zetelt,
haar trotseert.

Verwaaide stemmen verwateren,
zinken tussen verdwaalde vissen,
die speels
het zwoele windje kussen,
proeven
van de droge wereld
die over het water scheert.

Over de boomtoppen kijkend
waait de wind door mijn haren.
Een enkele vogel pirouetteert
in het zwerk,
koketteert met de zon in zijn veren.

Wat is de lucht blauw,
het water groen,
net als de bomen.

Het vaag goorgeel gekleurde zand
omspant de rand
van het meer
tot aan de waterkant.
Ik voel kracht en pracht

door het water,
door de lucht,
door de boomtoppen stromen.
Verscholen vogels
minnekozen,
zingen,
bedwingen de stilte,
laten de eenzaamheid uit.

© *Gerard Beense*

Rivierliedje

als een klein beekje ontsprongen
klater je vrolijk bergafwaarts
glanzend, dansend met al je druppels
kolk je rond stenen
breng je vissen in vervoering
stort je je neerwaarts als waterval
om in een poel tot rust te komen
zingend, springend ga je weer verder
steeds verder
dan, uitgewoed
stromend, dromend als brede rivier
tot je veel later
trager, bedaagder
uiteindelijk uitmondt
in moeder zee

© *Igna Geveke, 2016*

Zee van inspiratie

alleen
wil hij zijn
met de zee
als getuige
met hoogstens
de wind als een
vluchtige gast

alleen
wil hij zijn
in de vloed
van het vangen
van beelden
en woorden uit
lucht die verrast

alleen
wil hij zijn
tot het tij
weer gaat keren
dan houdt land en
zijn lief hem
weer vreugdevol vast

Winterkunst

Ik sta op het basalt
een ijshand bevriest mijn hart
zie de soms gebroken spiegel
waar stilte wint van deining
het bevroren riet wuift star
eenden in de vaargeul
hongerende koeten op de kust
meeuwen zeilen als snippers papier
zoekend naar voorjaar
overal scherven van het winterkeramiek
die kruierend knarsen in voorbijgaan
steeds met het water verbonden
afgedekt door witte stofsneeuwwolken
die, éénmaal over de spiegel geblazen
mij het gezicht ontnemen...

© *Rolf Captijn, 2010*